

[Justitsministeren]

til 8 kr. pr. forkyndelse. Herudover ydes der stævningmændene kørselsgodtgørelse beregnet efter den laveste takst, for tiden 58 øre pr. km.

Stævningmændenes Landsforening har i 1978 over for justitsministeriet rejst spørgsmål om forhøjelse af vederlaget til stævningmænd for forkyndelser. På baggrund af udviklingen i de senere år bør der også efter justitsministeriets opfattelse ske forhøjelse af det nævnte vederlag. Justitsministeriet har forelagt spørgsmålet for finansministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, der har tiltrådt en forhøjelse til 9 kr. pr. forkyndelse. Justitsministeriet undersøger i øjeblikket de bevillingsmæssige muligheder for gennemførelse af en forhøjelse.

Til statsministeren (11/1 79) af:

H. C. Hansen (FP):

»Vil statsministeren som konsekvens af sin besvarelse af spørgsmål nr. 404 vedrørende ministerrejser tage initiativ til at reducere skatteborgernes opbevaringspligt af bilag?«
(Spm. nr. 464).

Begrundelse.

Det er ikke rimeligt, at staten opretholder ovennævnte opbevaringspligt, når den ikke agter selv at opfylde den. I sagen mod advokat Mogens Glistrup er man i nogle forhold gået tilbage til 1963, og for enhver skatteborger kan skattevæsenet med største nidkærhed forlange såkaldt millimeterretfærdighed til sidste krone. Det virker derfor efter min mening anstødeligt for almindelig retsopfattelse, at statsministeren for politikere og ministre ikke ønsker at opfylde krav, som landets skatteborgere gennem magtudøvelse og trussel om straf må underkaste sig. Opbevaringspligt har ingen berettigelse, hvis udlevering nægtes, og statsministeren bør ikke gå i spidsen ved at bryde tingets forretningsorden.

Besvarelse (18/1 79):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg må afvise det af spørgeren fremsatte ønske om en ændring af skatteborgernes opbevaringspligt for bilag.

Når spørgeren henviser til min besvarelse af spørgsmål nr. 404, må jeg pege på, at jeg heri overhovedet ikke har sat spørgsmålstejn

ved opbevaringspligt for offentlige bilag. Tværtimod har jeg naturligvis forudsat, at bilag opbevares, så de kan forelægges rigsrevisionen i overensstemmelse med gældende regler.

Til socialministeren (11/1 79) af:

Tove Jørgensen (DKP):

»Hvor stor en procentdel af pensionisterne modtager en boligydelse, der sikrer, at de ikke skal betale mere end 15 pct. af husstandsindkomsten til boligudgift?«

(Spm. nr. 465).

Begrundelse.

Hovedprincippet i loven om boligydelse til pensionister fastsætter, at pensionisten ikke skal betale mere end 15 pct. af husstandsindkomsten for sin bolig ekskl. varme. Imidlertid begrænses loven af reglen om, at der højst kan ydes 12.720 kr. om året i boligydelse, og af reglen om, at selve boligudgiften kun medregnes med et beløb, der ikke overstiger 24.100 kr. årligt.

Til socialministeren (11/1 79) af:

Tove Jørgensen (DKP):

»Hvor stor en procentdel af pensionisterne er udelukket fra at modtage fuld eller nedsat boligydelse, fordi deres boligstørrelse eller andre forhold ikke stemmer overens med lovens krav om boligens kvalitet?«

(Spm. nr. 466).

Begrundelse.

I lov om boligydelse til pensionister er der opstillet en række betingelser for at opnå boligydelse. Disse krav går bl. a. på boligens størrelse målt i antal af rum i forhold til husstandens størrelse, men ikke på lejlighedens størrelse i areal. Der er endvidere nogle krav om boligens standard, herunder om wc i tilknytning til boligen m.m.

Mange pensionister er på grund af disse krav afskåret fra at opnå boligydelse. De er på den anden side ikke sikret, at de kan få tilbud om en anden bolig, der opfylder lovens krav, og vil derfor ikke få glæde af den ny lov.

Til socialministeren (11/1 79) af: